

วิธีคิด เนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบคุณภาพของแบบสอน เลือกตอบที่มีลักษณะต่างกัน ๓ แบบคือ แบบคำตอบถูกตัวเดียว คำตอบถูกไม่จำกัด และคำตอบรวม ในด้านความเที่ยง ความตรง และปริมาณการเต่า นอกจากนี้ยังได้ศึกษาการใช้แบบสอน เลือกตอบทั้ง ๓ แบบ กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และดี เพื่อให้ทราบว่า แบบสอนชนิดใด เหมาะสมที่จะใช้กับนักเรียนกลุ่มใด โดยมีขั้นตอนในการคิด เนินการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร จำนวนประมาณ ๕๐,๐๐๐ คน

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๒๙ ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร เนื่องจากโรงเรียนสังกัดกองการมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร แบ่งออกเป็น ๓ กลุ่ม โรงเรียนตามสภาพภูมิศาสตร์ ผู้วิจัย จึงใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม ได้กลุ่มโรงเรียนที่จะทำการศึกษา ๑ กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่ได้นี้ประกอบด้วย โรงเรียนทั้งหมด ๘ โรงเรียน เป็นโรงเรียนชายล้วน ๕ โรงเรียน หญิงล้วน ๒ โรงเรียน และสหศึกษา ๑ โรงเรียน สุ่มโรงเรียนที่จะทำการศึกษา ๓ โรงเรียนจากโรงเรียนชายล้วน หญิงล้วน และสหศึกษาย่างละ ๑ โรงเรียน คือ โรงเรียนวัดสังเวช โรงเรียนวัดราชนพิธ และโรงเรียนเบญจมราชาลัย ซึ่งมีจำนวนห้องเรียน ๘, ๑๐ และ ๑๐ ห้องเรียนตามลำดับ จากนั้นสุ่มห้องเรียนได้โรงเรียนละ ๓ ห้องเรียน ได้นักเรียนโรงเรียนละ ๑๖๐, ๑๕๙ และ ๑๖๒ ตามลำดับ ผู้วิจัยได้แบ่งนักเรียนทั้งหมดออกเป็น ๓ กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง, ปานกลาง และค่า โดยใช้ค่าคะแนนจากแบบสอนมาตรฐานวิชาเรียนภาษาไทย (ว. ๒๐๓) ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ เป็นเกณฑ์ในการแบ่ง ได้นักเรียนกลุ่มสูง, ปานกลาง และค่า กลุ่มละ ๑๖๔, ๑๖๒ และ ๑๕๗ ตามลำดับ จากนั้นแบ่งนักเรียนแต่ละกลุ่มเป็น ๓ กลุ่มย่อย เพื่อตอบแบบสอน ๓ แบบ การวิจัยครั้งนี้ด้องการจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอนแต่ละแบบ

เท่ากันคือ 150 คน แต่เนื่องจากจำนวนนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามแต่ละแบบมีจำนวนเกิน 150 คน ผู้วิจัยจึงตัดไว้เหลือเพียงกลุ่มละ 150 คน ดังแสดงในตารางที่ 6 โดยที่กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม นี้มีคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ชั้nthดสอบโดยใช้แบบสอบถามมาตรฐานวิทยาศาสตร์ (ว. 203) ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 1 ค่าสถิติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม โดยใช้คะแนนที่ได้จากการทดสอบโดยใช้แบบสอบถามมาตรฐานวิทยาศาสตร์ ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

กลุ่ม	ค่าสถิติ	n	\bar{X}	S.D.
1		150	29.266	7.79
2		150	29.753	8.25
3		150	30.126	8.70

จะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม มีค่ามัธยมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ใกล้เคียงกัน และเพื่อแสดงว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม มีพื้นฐานความรู้ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ไม่แตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงได้ทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Anova) ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม (BG)	55.8	2	27.90	0.69
ภายในกลุ่ม (WG)	17820.8	447	39.86	
ทั้งหมด	17876.6	449		

จากตารางที่ 2 จะเห็นว่า ระดับความสามารถทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงใช้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม ทำการทดสอบได้

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาค่าความเที่ยง ความตรง และปริมาณการ เดา ของแบบสอบถามเลือกตอบที่มีลักษณะดังกัน 3 แบบคือ แบบคำตอบถูกตัวเดียว คำตอบถูกไม่จำกัด และ คำตอบรวม นอกจากนี้ยังศึกษาว่า แบบสอบถามนิดใด เหมาะสมกับนักเรียนกลุ่มใด โดยแบ่งนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม ออกเป็น 3 กลุ่มย่อย คือ กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ ตามคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามมาตรฐานวิชาวิทยาศาสตร์ (ว 203) ของ กรรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ เป็นเกณฑ์ในการแบ่ง ดังนั้นผู้วิจัยจึงจัดแบบแผนการวิจัย ดังนี้

ตารางที่ 3 กลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม จำแนกตามแบบแผนการวิจัย

ชนิดของแบบสอบถาม เลือกตอบ	ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	กลุ่ม
คำตอบถูกตัวเดียว	สูง ปานกลาง ต่ำ	1
คำตอบถูกไม่จำกัด	สูง ปานกลาง ต่ำ	2
คำตอบรวม	สูง ปานกลาง ต่ำ	3

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ใช้เครื่องมือในการวิจัยดังนี้

1. แบบสอบถามมาตรฐานวัดผลสัมฤทธิ์วิชาชีวทัศนศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (ว 203)

ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ แบบสอบถามนี้วัดความรู้ครอบคลุมเนื้อหา ๓ เรื่อง คือ พลังงานและการเปลี่ยนแปลง, อาหารและพลังงาน, การล่าเลี้ยงในสั่งมีชีวิต ซึ่งเป็นเนื้อหาทั้งหมดที่กำหนดให้เรียนในภาคต้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามนี้กับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำคะแนนที่ได้ไปใช้ในการแบ่งนักเรียนออก เป็น ๓ กลุ่ม ที่มีความสามารถทางการเรียน เท่า เที่ยมกัน และแบ่งนักเรียนแต่ละกลุ่มออก เป็นกลุ่มย่อย ที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่างกัน ๓ ระดับคือ สูง ปานกลาง และต่ำ นอกจากนี้ยังใช้เป็นเกณฑ์ในการหาความต่างของ แบบสอบถามเลือกตอบคำตอบถูกตัวเดียว คำตอบถูกไม่จำกัด และคำตอบรวม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นด้วย

2. แบบสอบถามวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาชีวทัศนศาสตร์ (ว 203) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่องอาหารและพลังงาน ตามหลักสูตรของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น แบบสอบถามนี้มีรูปแบบของข้อกระทง เป็นแบบ คำตอบถูกตัวเดียว คำตอบถูกไม่จำกัด และคำตอบรวม ซึ่งมีรายละเอียดค่า ๑ ใน การสร้าง ดังนี้

การสร้างแบบสอบถาม

1. การสร้างแบบสอบถามเลือกตอบคำตอบถูกตัวเดียว มีขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรวิชาชีวทัศนศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของกระทรวงศึกษาธิการ และคู่มือครุวิชาชีวทัศนศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

1.2 ศึกษาเนื้อหาวิชาชีวทัศนศาสตร์ (ว 203) จากหนังสือแบบเรียน วิชาชีวทัศนศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ

1.3 เขียนรูปแบบแบบสอบถาม

1.4 สร้างตารางวิเคราะห์เนื้อหาและพฤติกรรม (Two-way Specification) วิชาชีวทัศนศาสตร์ เรื่อง อาหารและพลังงาน ซึ่งตารางนี้จะแสดงถึง เนื้อหา และพฤติกรรมที่ต้องการวัด

1.5 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามวัดระดับความรู้ขั้นต่าง ๆ ในวิชาชีวที่ฯ-
ศาสตร์ตามวิธีของ คลอป เฟอร์ (Leopold E. Klopfer)

1.6 เขียนข้อกระ Thompson ตามตารางวิเคราะห์เนื้อหาวิชาและพฤติกรรม
เป็นข้อกระ Thompson เลือกตอบ 4 ตัวเลือก มีคำตอบถูกตัวเดียว จำนวน 70 ข้อ

1.7 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา ตรวจสอบความตรง
ด้านระดับความรู้ที่ต้องการวัดของข้อกระ Thompson และนำไปให้อาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งเป็นอาจารย์
ที่สอนวิชาชีวที่ฯ-ศาสตร์ (ว 203) มาเป็นเวลา นาน จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรง
ตามเนื้อหา ตลอดจนตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของรูปแบบ และถ้อยคำภาษา
ที่ใช้ด้วย และนำไปปรับปรุงแก้ไข

1.8 การทดลองใช้แบบสอบถาม (Try-out) ท่า 2 ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ 1 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นจำนวน 70 ข้อ ไปทดลองใช้กับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ม. 3) ที่เคยเรียนวิชาชีวที่ฯ-ศาสตร์ (ว 203) มาแล้ว โรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัยและโรงเรียนวัดสรະเกษ จำนวน 208 คน การทดสอบครั้งนี้มีวัดถูก-
ประسنค์ เพื่อ

1. ประเมินปรับปรุงความตรงด้าน เนื้อหาของแบบสอบถาม ตลอดจนปรับ
ปรุงภาษาที่ใช้สื่อความหมายให้เข้าใจตรงกัน

2. วิเคราะห์ข้อสอบ เป็นรายข้อ (Item Analysis)

โดยใช้เทคนิค 27% และคัดเลือกข้อกระ Thompson ที่เหมาะสมโดยพิจารณาดังนี้

ก. ข้อกระ Thompson มีค่าอำนาจจำแนก (D) ของคำตอบที่ถูก

ตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป

ข. ข้อกระ Thompson มีค่าความยาก (p) ของคำตอบที่ถูกอยู่
ระหว่าง 0.2 ถึง 0.8

ครั้งที่ 2 นำแบบสอบถามที่ได้ผ่านการปรับปรุงในครั้งที่ 1 มาแล้ว
จำนวน 60 ข้อ ไปทดลองสอบถามกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (ม. 2) ซึ่งเรียนวิชาชีวที่ฯ-
ศาสตร์ (ว 203) เรื่องอาหารและพลังงานแล้ว โรงเรียนวัดราชากิราศ จำนวน 103 คน
โดยมีวัดถูก-ประسنค์ เพื่อ

1. หาค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม โดยใช้สูตร กูเดอร์-ริชาร์ด

สัน 20 (kuder-Richardson formula 20)

2. วิเคราะห์รายข้อหาค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกของ
ข้อกระทง โดยใช้เทคนิค 27% และคัด เลือกข้อกระทงที่เหมาะสมตามเกณฑ์การคัด เลือก
เข่น เดียวกับการคัด เลือกครั้งที่ 1

การทดสอบใช้ครั้งนี้ ได้พิจารณาคัด เลือกข้อกระทง ตามหลักเกณฑ์ดังกล่าว
ไว้ 50 ข้อกระทง ซึ่งผลการวิเคราะห์คุณภาพ ของแบบสอบถาม เลือกตอบคำตอบถูกตัว เดียวทั้ง
50 ข้อกระทง มีรายละเอียดดังนี้ในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์คุณภาพของแบบสอบถาม เลือกตอบคำตอบถูกตัว เดียว วิชาชีวที่ฯ-
ศาสตร์ (ว 203) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

คุณภาพของแบบสอบถาม

ดังนี้แสดงคุณภาพ

ค่าความยากเฉลี่ย	0.544
ค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ย	0.349
ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด	3.237
ค่าความเที่ยง (K-R 20)	0.793

ข้อกระทงต่าง ๆ ของแบบสอบถาม เลือกตอบคำตอบถูกตัว เดียวฉบับนี้ ประกอบด้วย เนื้อ
หาและพฤติกรรมที่ต้องการวัด ดังแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 เนื้อหาและพฤติกรรมที่จะวัด ในแบบสอบถามวัดผลสัมฤทธิ์วิชาชีวิทยาศาสตร์ (ว 203)
เรื่องอาหารและพลังงาน

พฤติกรรม เนื้อหา	ความรู้- ความจำ	ความ เข้าใจ	ทักษะการ- บวนการ วิทยา ศาสตร์	การนำ ความรู้ ไปใช้	รวม
1. แหล่งกำเนิดพลังงานและการถ่ายทอดพลังงาน	1	1	2	-	4
2. ประเภทของอาหาร (การทดสอบอาหาร)	4	2	7	2	15
3. องค์ประกอบของอาหาร	-	-	2	-	2
4. ความสำคัญของอาหารประเภทต่าง ๆ ต่อสิ่งมีชีวิต	3	2	3	6	14
5. พลังงานสะสมในอาหาร	2	1	-	-	3
6. พลังงานจากอาหารในเซลล์ของสิ่งมีชีวิต	-	-	2	1	3
7. พลังงานกับการดีรังชีวิต	1	3	2	1	7
8. ความสัมพันธ์ระหว่างพลังงาน การสังเคราะห์แสง และการหายใจ	1	1	-	-	2
รวม	12	10	18	10	50

2. การสร้างแบบสอบถามเลือกตอบคำตอบถูกไม่จำกัด มีข้อตอนดังนี้

.2.1 นำแบบสอบถามเลือกตอบคำตอบถูกตัวเดียว มาดัดแปลง เป็นแบบสอบถามเลือกตอบคำตอบถูกไม่จำกัด 4 ตัว เลือก โดยมีวิธีการดังนี้

2.1.1 เขียนข้อค่าถูกในแต่ละข้อกระทง เห็นอกกับหรือในท่านของเดียวกันกับข้อกระทงของแบบสอบถาม เลือกตอบค่าตอบถูกดัว เดียว

2.1.2 แปลงดัว เลือกในแต่ละข้อกระทง ของแบบสอบถาม เลือกตอบค่าตอบถูกดัว เดียว ให้มีข้อความถูกผิดคละกันไปแบบสุ่ม โดยให้เนื้อหาซึ่งคงเดิม หรือเกี่ยวเนื่องกับเนื้อหาเดิมให้มากที่สุด ซึ่งในแต่ละข้อกระทง อาจประกอบด้วย จำนวนดัว เลือกถูกทั้งหมด จำนวนดัว เลือกถูกและผิดเท่ากัน หรือไม่เท่ากันก็ได้ (จำนวนดัว เลือกผิดทั้งหมดไม่มี)

เมื่อทำการตัดแปลงเรียบร้อยแล้ว จะได้แบบสอบถาม เลือกตอบค่าตอบถูกไม่จำกัด จำนวน 50 ข้อ เท่ากับแบบสอบถาม เลือกตอบค่าตอบถูกดัว เดียว

ด้วยการตัดแปลงข้อกระทง แบบสอบถาม เลือกตอบค่าตอบถูกดัว เดียว เป็นข้อกระทงของแบบสอบถาม เลือกตอบค่าตอบถูกไม่จำกัด

ข้อกระทงแบบสอบถาม เลือกตอบค่าตอบถูกดัว เดียว :

0. สารในข้อใดจดอยู่ในกลุ่มเดียวกัน?

 1. โปรดศึก กรณีภัยใน เอ็นไซม์
 2. ควรนำไปใช้เครื่อง เซลลูโลส กลีเซอรอล
 3. ในมัน กานพลูกไทด์ ไกลโคเจน
 4. เกลือแร่ บอตโตัส ไอโอดีน (ค่าตอบที่ถูกคือ 1)

ข้อกระทงแบบสอบถาม เลือกตอบค่าตอบถูกไม่จำกัด :

0. สารในข้อใดจดอยู่ในกลุ่มเดียวกัน?
 1. โปรดศึก กรณีภัยใน เอ็นไซม์
 2. ควรนำไปใช้เครื่อง เซลลูโลส กลูโครัส
 3. ในมัน กรณีไขมัน กลีเซอรอล
 4. เกลือแร่ เทล์ก ไอโอดีน (ค่าตอบที่ถูกคือ 1, 2, 3 และ 4)
3. การสร้างแบบสอบถาม เลือกตอบค่าตอบรวม มีขั้นตอนดังนี้
 - 3.1 นำแบบสอบถาม เลือกตอบค่าตอบถูกไม่จำกัด มาตัดแปลง เป็นแบบสอบถาม เลือกตอบค่าตอบรวม 4 ดัวเลือก โดยมีวิธีการดังนี้

3.1.1 เขียนข้อความในแต่ละข้อกระทง เหมือนกับข้อกระทงของแบบสอบถาม เลือกตอบคำตอบถูกไม่จำกัด

3.1.2 เขียนข้อความหรือสถานการณ์ของข้อกระทง แบบสอบถาม เลือกตอบคำตอบรวม โดยใช้ตัวเลือกของข้อกระทงจากแบบสอบถาม เลือกตอบคำตอบถูกไม่จำกัด

3.1.3 เขียนตัวเลือกของข้อกระทงแบบสอบถาม เลือกตอบคำตอบรวม โดยพิจารณาข้อความหรือสถานการณ์ที่จะ เป็นไปได้ ซึ่งตัวเลือกแต่ละตัวอาจมี 1, 2, 3 หรือ 4 สถานการณ์ได้ แล้วแต่ความเหมาะสม

เมื่อทำการตัดแปลง เรียบร้อยแล้ว จะได้แบบสอบถาม เลือกตอบคำตอบรวม จำนวน 50 ข้อ เท่ากับแบบสอบถาม เลือกตอบคำตอบถูกไม่จำกัด และคำตอบถูกตัวเดียว ตัวอย่างการตัดแปลงข้อกระทงของแบบสอบถาม เลือกตอบคำตอบรวม ถูกไม่จำกัด เป็นข้อกระทงของแบบสอบถาม เลือกตอบคำตอบรวม

ข้อกระทงแบบสอบถาม เลือกตอบคำตอบถูกไม่จำกัด :

๐. สารในข้อใดจดอยู่ในกลุ่มเดียวกัน ?

1. โปรดีน กรดอะมิโน อีนไซม์
2. คาร์บอไไฮเดรท เชลลูโลส กลูโครัส
3. ไขมัน กรดไขมัน กลีเซอรอล
4. เกลือแร่ เทลลิก ไอโอดีน (คำตอบที่ถูกคือ 1, 2, 3 และ 4)

ข้อกระทงแบบสอบถาม เลือกตอบคำตอบรวม :

๐. สารในข้อใดจดอยู่ในกลุ่มเดียวกัน ?

- ก. โปรดีน กรดอะมิโน อีนไซม์
 - ข. คาร์บอไไฮเดรท เชลลูโลส กลูโครัส
 - ค. ไขมัน กรดไขมัน กลีเซอรอล
 - ง. เกลือแร่ เทลลิก ไอโอดีน
1. ก
 2. ก และ ค
 3. ก, ข และ ง
 4. ก, ข, ค และ ง

(คำตอบที่ถูกคือ 4)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยต้องมีการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ติดต่อกับทางโรงเรียนที่เป็นกุญแจสำคัญ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และสำรวจจำนวนนักเรียนในแต่ละห้อง
2. นำแบบสอบถามมาตรฐานวิชาชีวศึกษาศาสตร์ (ว 203) ของกรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ ไปทดสอบกับนักเรียนกุญแจสำคัญ โดยค่าเฉลี่ยของการสอบถามดังนี้
 - 2.1 แจกแบบสอบถามพร้อมทั้งกระดาษคำตอบให้นักเรียนคนละ 1 ชุด
 - 2.2 ให้เวลาอ่านค่าเฉลี่ยเจิง พร้อมด้วยร่างในการตอบแบบสอบถาม ซึ่งได้อธิบายไว้ เมื่อนักเรียนเข้าใจวิธีการตอบแบบสอบถามแล้ว จึงให้นักเรียนลงมือทำแบบสอบถามได้โดยกำหนดเวลาในการทำแบบสอบถาม 60 นาที
 - 2.3 นำกระดาษคำตอบมาตรวจสอบให้คะแนน และวน้ำค่าคะแนนที่ได้ทั้งหมดมาแยกเป็น 3 พากคือ พากที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ โดยถือว่าคะแนนที่ครองกันเปอร์เซ็นต์ต่ำที่สุด 30% ขึ้นไป, 31-70 และ 70 ลงมา เป็นกุญแจที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ ตามลำดับ จากนั้นแบ่งนักเรียนแต่ละพากออกเป็น 3 กลุ่มย่อย เพื่อตอบแบบสอบถาม 3 แบบ โดยที่แต่ละกลุ่มมีคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่แตกต่างกัน
3. นำแบบสอบถาม เสื้อคอบวิชาชีวศึกษาศาสตร์ เรื่องอาหารและพลังงาน ที่เครื่องไว้ทั้ง 3 ฉบับไปทดสอบกับนักเรียนที่เป็นกุญแจสำคัญอีกรอบหนึ่ง โดยใช้แบบสอบถาม 1 ฉบับต่อ 1 กุญแจ โดยค่าเฉลี่ยของการสอบถาม ดังนี้
 - 3.1 แจกแบบสอบถามพร้อมทั้งกระดาษคำตอบ ให้นักเรียนคนละ 1 ชุด โดยในกระดาษคำตอบของแบบสอบถามแต่ละฉบับ จะมีช่องให้ตอบระดับความมั่นใจในการตอบ ของด้วยเสียงแคล่ดังตัวในแต่ละข้อกระทง ซึ่งทำเป็นมาตราส่วนประมาณค่า มี 4 ช่องคือ มั่นใจอย่างยิ่ง มั่นใจ ไม่มั่นใจ และไม่มั่นใจอย่างยิ่ง ด้วย
 - 3.2 ให้เวลาอ่านค่าเฉลี่ยเจิง พร้อมด้วยร่างในการตอบแบบสอบถาม ซึ่งได้อธิบายไว้ เมื่อนักเรียนเข้าใจวิธีในการตอบแบบสอบถามแล้ว ให้นักเรียนลงมือทำแบบสอบถามได้โดยกำหนดเวลาในการทำแบบสอบถาม 60 นาที

3.3 นำกระดายคำตอบทั้ง 3 กลุ่ม มาตรวจสอบให้คะแนนตามวิธีการให้คะแนน

ของแบบสอบถามเดลล์แบบ

จากการนำแบบสอบถามไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 ครั้ง ทำให้ได้จำนวนนักเรียน
ในแต่ละกลุ่มมีจำนวน ดังที่ปรากฏในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการ
ได้รับการทดสอบ ด้วยแบบสอบถาม เลือกตอบที่มีลักษณะค่างกัน 3 แบบ

ชนิดของแบบสอบถาม	ระดับผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียน	จำนวน			รวม
		สูง	ปานกลาง	ต่ำ	
คำตอบถูกตัวเดียว		42	56	52	150
คำตอบถูกไม่จำกัด		54	49	47	150
คำตอบรวม		58	47	45	150
รวม		154	152	144	450

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำคะแนนจากแบบสอบถาม เลือกตอบคำตอบถูกตัวเดียว คำตอบถูกไม่จำกัด และ
คำตอบรวม และแบบสอบถามมาตรฐาน มาวิเคราะห์ค่าสถิติต่าง ๆ ดังนี้

1. หากค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนจากแบบสอบถาม เลือกตอบคำตอบถูกตัวเดียว คำตอบ
ถูกไม่จำกัด และคำตอบรวม

2. หากความเที่ยงของแบบสอบถามทั้ง 3 ฉบับ ด้วยวิธีแบ่งครึ่ง (Split-half
Method) โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบข้อคู่ (Even-
numbered Item) และคะแนนสอบข้อคี่ (Odd-numbered Item) โดยวิธีการของ
Pearson Product Moment correlation และปรับแก้เป็นค่าความเที่ยงของแบบสอบถามทั้ง

ฉบับ โดยใช้สูตรของ Spearman-Brown Formula

3. หากค่าความตรงตามสภาพของแบบสอบถามโดยคำนวณหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่าง
คะแนนที่ได้จากแบบสอบถามทั้ง 3 ฉบับ กับคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามมาตรฐานวิชาชีวิตศาสตร์
(ว 203) ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

4. ทดสอบความแตกต่างของค่าความเที่ยง และความตรง ของแบบสอบถามทั้ง 3
ฉบับ โดยใช้วิธีทดสอบด้วยไคสแควร์ (Chi-Square Test) และทดสอบความแตกต่าง เป็น^{รายคู่} ด้วยสถิติทดสอบซี

5. คำนวณหาอัตราส่วนร้อยละของระดับความไม่แน่นใจในการตอบ จากแบบสอบถาม
ทั้ง 3 ฉบับ และทดสอบความแตกต่าง เป็นรายคู่ โดยใช้สถิติทดสอบซี

6. วิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนน ที่ได้จากการตอบแบบสอบถามทั้ง 3 แบบ
ในกลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน 3 ระดับ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปร-
ปรวน 2 ทาง และทดสอบความแตกต่าง เป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ เชฟ เพ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หากำมัชณิเม เลขคณิต โดยใช้สูตร (Glass and Stanley 1970 : 60)

$$\bar{X} = \frac{\Sigma X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่ามัชณิเม เลขคณิต

ΣX แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม

2. หากำส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สูตร (Glass and Stanley 1970 :

82)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน

X แทน คะแนนของนักเรียนแต่ละคน

ΣX^2 แทน ผลรวมของคะแนนของนักเรียนแต่ละคนยกกำลังสอง

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม

3. หาค่าความเที่ยงของแบบสอบถามด้วยใช้สูตร คูเดอร์-ริชาร์ดสัน-20

(Ebel 1965 : 318)

$$r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left[\frac{\delta^2 - \sum pq}{\delta^2} \right]$$

เมื่อ r_{tt} แทน ค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม

k แทน จำนวนข้อในแบบสอบถาม

p แทน สัดส่วนผู้ตอบถูกในแต่ละข้อกระทง

q แทน สัดส่วนผู้ตอบผิดในแต่ละข้อกระทง

δ^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด

4. หาค่าความเที่ยงและความตรงตามสภาพของแบบสอบถามทั้ง 3 ฉบับ โดยการหา

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แบบเพียร์สัน โดยใช้สูตร (Glass and Stanley 1970 : 114)

$$r_{XY} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2] [N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ r_{XY} แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบสอบถามแต่ละชุด

X แทน คะแนนของนักเรียนแต่ละคน จากการทำแบบสอบถามข้อคู่ เมื่อ

หาค่าความเที่ยง และแทนคะแนนของแต่ละคนจากการทำ

แบบสอบถามทั้งฉบับ เมื่อหาค่าความตรงตามสภาพ

Y แทน คะแนนของนักเรียนแต่ละคน จากการทำแบบสอบถามข้อคู่ เมื่อ

หาค่าความเที่ยง และแทนคะแนนของแต่ละคนจากการทำ

แบบสอบถามทั้งฉบับ เมื่อหาค่าความตรงตามสภาพ

5. ปรับค่าความเที่ยงของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้สูตรของ Spearman-Brown Formula ดังนี้ (เยาวศิริ วินัยศรี 2526 : 59)

$$r_{XX} = \frac{2r_{oe}}{1+r_{oe}}$$

เมื่อ r_{XX} แทน ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของแบบสอบถามทั้งฉบับ
 r_{oe} แทน ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของแบบสอบถามครึ่งฉบับ หรือ
 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนข้อคู่และข้อคี่

6. หาความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด จากสูตร (Brown 1976 : 84)

$$S_e = S_x \sqrt{1 - r_{tt}}$$

เมื่อ S_e แทน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด
 S_x แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนได้จากการวัด
 r_{tt} แทน ค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม

7. ทดสอบความแตกต่างของค่าความเที่ยง และความตรง โดยใช้วิธีทดสอบด้วย ไคสแควร์ ดังสูตร (Wert 1954 : 298)

$$\chi^2 = \sum [Z^2(N-3)] - \frac{[\sum Z(N-3)]^2}{\sum (N-3)} ; df = n-1$$

เมื่อ χ^2 แทน ค่าไคสแควร์
 Z แทน ค่าความเที่ยงและความตรง ที่นำมาทดสอบความแตกต่าง
 ในรูป Fisher's Z
 N แทน จำนวนนักเรียนแต่ละกลุ่ม
 df แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ
 n แทน จำนวนค่าความเที่ยงและความตรงที่นำมาทดสอบ

๘. ทดสอบความแตกต่าง เป็นรายคู่ ของค่าความเที่ยงด้วยอัตราส่วน ซึ่ง ดังสูตร
(Wert, 1954 : 297)

$$Z = \frac{z_1 - z_2}{\sqrt{\frac{1}{N_1-3} + \frac{1}{N_2-3}}}$$

เมื่อ Z แทน ค่าอัตราส่วนซึ่ง

z_1, z_2 แทน ค่าความเที่ยงในรูปของ Fisher's Z ที่จะทดสอบ
ความแตกต่าง

N_1, N_2 แทน จำนวนนักเรียนในแต่ละกลุ่ม

๙. วิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนที่ได้จากการทดสอบทั้ง ๓ ฉบับ กับกันอุบัติ-
เรียนที่มีผลลัพธ์ทางการเรียนต่างกัน ๓ ระดับ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน ๒ ทาง
(Two-way Analysis of Variance) รูปแบบของการวิจัยเป็นแบบ 3×3 Factorial
Design (CRF-33) โดยการทดสอบค่า เอฟ (F-Test) และถ้าหากพบว่าค่า เอฟ มีนัย-
สำคัญ ก็จะทดสอบความแตกต่างของค่า เฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ เชฟเฟ่ (Scheffe's S
Method) โดยใช้สูตร (Roscoe 1975 : 313 อ้างในบัญชธรรม กิจบริคิตาบวิสุทธิ์ ๒๕๒๘ :
๑๑๐)

$$F = \frac{(\bar{X}_1 - \bar{X}_2)^2}{MS_w (\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2})(k-1)}$$

$$df = k-1, N-k$$

เมื่อ F แทน ค่า เอฟค่าสุด

\bar{X}_1, \bar{X}_2 แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มที่จะทดสอบความแตกต่างกัน

MS_w แทน ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม

n_1, n_2 แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มที่จะทดสอบความแตกต่าง

k แทน จำนวนระดับการทดสอบ

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

๙. ทดสอบความแตกต่าง เป็นรายคู่ ของปริมาณการเดา (สัดส่วนของระดับความไม่แน่ใจในการตอบ) ด้วยสถิติทดสอบชี ตังสูตร (Guildford and Fruchter 1978 : 159-160)

$$Z = \frac{P_1 - P_2}{\sqrt{\bar{P}_e \bar{q}_e \left(\frac{N_1 + N_2}{N_1 N_2} \right)}}$$

$$\text{เชิง } \bar{P}_e = \frac{N_1 P_1 + N_2 P_2}{N_1 + N_2}$$

$$\bar{q}_e = 1 - \bar{P}_e$$

เมื่อ Z แทน ความแตกต่างระหว่างสัดส่วนของการเดา

N_1 แทน จำนวนเครื่องหมายที่แสดงระดับความมั่นใจในการตอบ
ทั้งหมด ของกลุ่มที่ ๑

N_2 แทน จำนวนเครื่องหมายที่แสดงระดับความมั่นใจในการตอบ
ทั้งหมด ของกลุ่มที่ ๒

P_1 แทน สัดส่วนระหว่างจำนวนเครื่องหมายที่แสดงระดับความ
ไม่แน่ใจในการตอบ (ปริมาณการเดา) กับจำนวนเครื่อง
หมายที่แสดงระดับความมั่นใจในการตอบทั้งหมดของ
กลุ่มที่ ๑

P_2 แทน สัดส่วนระหว่างจำนวนเครื่องหมายที่แสดงระดับความไม่
แน่ใจในการตอบ (ปริมาณการเดา) กับจำนวนเครื่อง
หมายที่แสดงระดับความมั่นใจในการตอบทั้งหมด ของ
กลุ่มที่ ๒